

er det betryggende, at han skal sikre sig, at det er folk, der har forstand på kultur.

Jeg tror, det er det, der er kriteriet: at de har forstand på tingene. Jeg har i og for sig ikke noget imod kriteriet, men hvis jeg ikke havde ubetinget tillid til ministeren – det har jeg naturligvis – ville jeg nok sige, at det er meget at give ham så meget råderet over det. Så mon ikke vi skulle kigge lidt på, om vi kunne få lidt mere, jeg tror, det hedder demokrati det dér, hvor der er flere, der er med til at bestemme, lidt mere demokrati ind i denne sag, sådan at man også godt kunne betro sådan en fond til andre end den nuværende kulturminister og have tillid til, at der måske kunne komme noget godt og spændende ud af det.

Den side af det vil vi godt have kigget på, og jeg vil også godt have en lidt bedre beskrivelse af, hvordan samspillet er mellem handlingsplanen og så det, som en bestyrelse skal udføre, for det kan godt blive en meget låst struktur.

Det er jo meget godt, at man siger, de skal have et halvt år, og så skal de komme med denne handlingsplan, og det skal vi have tænkt godt igennem, og den skal selvfølgelig kontrolleres af ministeren, hvem ellers? Og så er det, som om tingene låser sig om det her.

Man skal også passe på, at det, der bliver sat i værk, bliver smidigt nok. Det er mange penge, og det er et stort bureaukrati. Det kan også godt være, at det hele måske ikke nødvendigvis økonomisk, men menneskemæssigt, er lidt for stort. Ni skal der være, der skulle kunne det her på denne måde, og et forholdsvis stort sekretariat. Det vil vi lige kigge på i udvalget, men sådan helt overordnet og generelt støtter vi forslaget, fordi vi tror, det er godt, at man kan lave sådan nogle ting. Og så altså lidt mindre minister.

Henrik Svane (RV):

For godt en uge siden drøftede vi her i salen kulturministerens redegørelse for kulturpolitikken, og som det fremgik, er det et sigt for kulturministeren at få en mere synlig og national kulturpolitik, ikke fordi vi ikke fortsat skal have en stor grad af decentralisering, men fordi vi med den stigende betydning af en national kulturpolitik i et stadig mere globalt samfund har behov for en mere klart defineret national kulturpolitik.

Vi skal med andre ord søge mod en mere aktiv og synlig kulturpolitik, der kan og tør være med til at sætte den kulturpolitiske dags-

orden, den dagsorden, der giver os et kvalitetsløft.

En politisk orientering eller en regering skal naturligvis aldrig sætte kunstens primære dagsorden. Det har vi i Danmark sikret ved, at det aldrig er de regerende politikere, som deler penge ud til kunstnere eller projekter, men at fagfolk og andre udvalgte med særlige talenter får fornøjelsen af dette.

Kommunernes store og vigtige rolle udelukker og fratager ikke staten en rolle, for selv om staten på mange måder skal holde sig tilbage med at bestemme, hvem og hvad der skal modtage støtte, kommer vi ikke uden om, at det må være staten, der udstikker rammerne for den nationale kulturpolitik, der skal være igangsatte, fornyende og virke som håndhæver af kvalitet. Med andre ord skal staten tage ansvar for det, der stiller særlige krav til en national indsats.

Når Kulturfonden nu efter syv års aktivt virke foreslås afløst af Kulturministeriets Udviklingsfond, kan det delvis ses som et udtryk for, at regeringen nu i større målestok kan få lov til at pege på områder, der skal styrkes. Fonden skal være kulturministerens mulighed for at støtte den kvalitative og professionelle kunst. Der skal afprøves nye områder og nye udtryksformer.

Hvor Kulturfonden primært satsede på projekter, som indeholdt et møde mellem den professionelle kunst og amatørprojekter, og endvidere kun bevilgede penge til projekter, til hvilke man på eget initiativ ansøgte om støtte, skal udviklingsfonden have en mere udfarende rolle.

Forslaget til lov om Kulturministeriets Udviklingsfond er et fint initiativ. Staten skal være garant for, at hele nationens kulturudbud bliver set, målt og vejret, sådan at man på baggrund af det totale materiale får et bedre valggrundlag og dermed en større ekspertise.

I Det Radikale Venstre mener vi, at en udviklingsfond vil være et glimrende redskab til at komme i gang med at nå en sådan målsætning, og derfor er vi i Det Radikale Venstre glade for at støtte lovforslaget.

Niels Højland (FP):

Dette forslag er på mange måder anstødeligt. For det første giver det en omfattende magt til kulturministeren. Samtlige ni medlemmer af udviklingsfonden udpeges af kulturministeren, og formanden udpeges ligeledes direkte af kul-